hakatakse; olgu siis ka pida, et Jõulu
vorstid nimelt sel päeval tehtud saa
Jõulu- ja vana aasta õhtud on ülitäh
sad; nad varjavad oma õõnsatte all palj
salatusi, mida nad iga suulisele ei an
dagi. Siiski tuleb sagedasti ette, et mit
med, olgu kuulduste ja nähtuste läb
tulevikust täkte on saanud ja kui kau
gest minevikust märkisid on ilmunud.
Sääl võib korraga juhtuda, et kegi laua koh
nal kuuleb ja siis on kindel, et ta tulevat
aastal oma elutee kunda lõpetama —
juurma saab; sääl kuuleb tütarlaps
kelladega põimist ja on rõõmus, et
sel talvel mekele saab; nii jama aina
ta pida oma koerte palju hauakumisest
ellunäidatud unenägudest ja inimest
mungt juhtumistest. Kegi on jälle nu
timuline ja tahab oma tulevast oma
sest näha saada. Ta astub salajas ükskõ
kohas peegli ette, ja leiab oma pea ri tääl

ehr. kirjas kella
hoida

minevat. Siiski pulatavad jälle nääri-
õhtul tina ja kallavad vette, et „õnne valada."
Jah, neil õhtutel on elu ja liikumist!
Metsades ja väljadel, mägedes ja orgudes
kirikus ja surnu aial, kabelis ja kalmetel —
igal pool on hääletsi ja viirastusi; igal
pool vaimusid, mis mõõdaminejat kohutavad.
Ei või mitte ütelda, et niisugused arjad kurjast
ei; just siis ei avaldata nende seas mitte kaua
ingleid, kelle laula mitmed vanad inimesed
Jõulu õhtul on kuulnud. Kalli Jõulu ja
kääri õhtutel te ei heidetu mitte magama enne
kui hommiku hakkab, — valvatakse ja lee-
batse, jüüakse ükskõ korda ööpel ja põle-
tatse kuid valgest valgeni. Siia pärandat
katsad Jõulu õhtul teinad (Jõulud) Vaari õhtu
õled. Kääridi (Noogemad koidu liiga valetajast eest, mujalt nukris heidet ei maha)
Kommikud vanemus latakse
igat looma laudas juuksile leivaga,
ja kobustele veel oabet kaera. —
Kirikulisi püüdsin igaüks kiirest mööda
siis jõuab ka kõigi; kes maha jääb viimsel
ei ja ka kõigi pel aastal edasi.